

A CIKK EREDETILEG A TARKA MAGAZIN SZÁMÁRA KÉSZÜLT

Tarka

INGYENES MAGAZIN

A Tarka magazin a Keresztúri, a Szépvízi és a Kézdi tejszövetkezetek ingyenes kiadványa.

Hanem Tamás Pálnak, a Keresztúri gyár igazgatójának és Szávuly Attilának, a kereskedelmi igazgatónak is szorosan együtt kell működniük. Őket kérdeztük.

Mi az a három-három dolog szerintetek, ami nélkül nem működik a Keresztúri tejgyár?

Tamás Pál: Az első és legfontosabb a nyersanyagbeszerzés. Csak akkor tudsz felépíteni egy anyagi vonzattal járó jövőképet, ha tudod, mivel rendelkezel.

Szávuly Attila: Szerintem a legfontosabb a bizalom. Bizalom a gazdák részéről, hogy azt a befektetést, amit ezelőtt egy pár évvel megtettek, azt jó helyre tették. Bizalom a fogyasztó részéről, hogy azzal a termékkel, amit elfogyaszt, nemcsak önmagának tesz jót, hanem az egész közösségnek. Bizalom az itt dolgozók részéről, hogy igenis az ők munkájuk fontos és értékes a közösség számára.

T. P.: Másodiknak a termelést jelölném meg. Számomra kiemelten fontos, hogy a termelésben megfelelő módon legyenek elkészítve azok a termékek, amelyeket piacra adunk, hogy mind mennyiségileg, mind minőségileg rendben legyenek, és a rendeléseknek tudjunk eleget tenni.

Sz. A.: Én másodiknak a kitartást és az alázatos munkát említeném. Úgy gondolom, hogy vannak ennek a szervezetnek napi nehézségei, vannak hullámvölgyek és hegyek, és ahhoz kell kitartás, hogy ezeket valamilyen szinten ki lehessen simítani.

A kitartásra azért is szükség van, mert nem egyszerű egy ilyen környezetben felépíteni egy ilyen szervezetet, amire sem példa, sem semmilyen útmutató nincsen, hogy mit kell követni, hanem sokszor megérzésből próbálunk előre lépni, előre tervezni.

T. P.: Harmadikként, bár említhettem volna elsőnek is, a felső vezetést jelölném meg. Fontos, hogy a megfelelő emberek kerüljenek a megfelelő helyre, akik átlátják a szervezetet, és tisztában vannak azokkal a motivációkkal, amelyek a szervezetet működtetik.

A szövetkezet fizikailag is elég nagy, rengeteg tagja és rengeteg tulajdonosa van. Ezért fontos, hogy a vezetők a közösséget is képesek legyenek képviselni, ugyanakkor fontos, hogy egymással tudjanak kommunikálni, elfogadják egymást, és olyan szinten kell döntéseket hozniuk, hogy ne csak a saját egyéni hasznukat nézzék, hanem a közösségnek az előrehaladását is.

Sz. A.: Az utolsó kapcsolódik ahhoz, amit Pali mondott, és ez a szervezettség és átláthatóság. Bár úgy tűnik, hogy elég sokan dolgozunk most a gyárban, azt is be kellett látnunk, hogy a halmazott és összevont funkciókból egy életképes szervezetet kialakítani elég nehéz.

Az átláthatóság meg azért fontos, mert meg kell felelni annak a közel háromszáz tagnak, akiknek elszámolással tartozunk, ezért a döntéshozás is nehezekebb, ami szervezetlenség esetén szinte lehetetlenné válna. Ilyen szempontból a szövetkezet kicsit hátrányosabb vállalkozási forma, viszont a bizalom és az alázatos munka erősíti, így tudunk többek lenni, mint más vállalkozások.

Egy gyár akkor tud hatékonyan működni, ha a gyárigazgató és a kereskedelmi igazgató jól tud passzolni egymásnak, tudják, hogy a másiknak mire van a leginkább szüksége ahhoz, hogy a munkáját eredményesen végezze. Pali, szerinted mire van szüksége Attilának? Attila, szerinted mire van szüksége Palinak?

T. P.: Igen, én is úgy gondolom, hogy nagyon szoros munkakapcsolat kell, hogy legyen közöttünk, hogy átlássuk a másiknak mire van szüksége, hogyan tudunk egymáson segíteni.

Jelenleg úgy látom, hogy Attilának akkor tudnék a leginkább segíteni, ha még alacsonyabb önköltségi árakkal tudnánk termelni, és a termékek önköltségi árával kapcsolatos információkat minél korábban megkapná, hogy legyen elég ideje a piacon helyezkedni. Persze, visszafele is működhet, hogy Attila a piaci igényekre válaszolva jön a javaslattal, és mi arra megpróbálunk minél gyorsabban reagálni.

Sz. A.: Pali kicsit már megelőlegezte az én válaszomat, talán azzal tudnék a leginkább segíteni, ha minél több információt visszahoznék a piacról, és ha ezeket megosztanám a gyártással,

hogy minél hatékonyabban tudjunk termelni, és minél eredményesebben tudjunk eladni. Palinak az kellene, hogy tudjam elmondani, mire van szükségem és mikorra, meg hogy milyen árban kellene azt a terméket előállítani ahhoz, hogy piac- és versenyképesek legyünk.

Számomra az a nehéz, hogy előre megjósoljam, mi fog történni a piacon. Öt év munka után is azt mondhatom, hogy leginkább a megérzéseink alapján próbálunk dönteni. A külföldi piacok löktetését figyeljük, és abból igyekszünk megjósolni, hogy mit kellene lépnünk.

A történet távolról egyszerűnek tűnik. Nekem arra van szükségem, hogy azt kapjam, amit szeretnék, olyan minőségben és olyan áron, hogy azt el lehessen adni. Pali számára meg az a fontos, hogy tudja, a gyárnak mit kell termelnie és mikorra ahhoz, hogy azt minél nagyobb haszonnal lehessen értékesíteni. Igazából ki vagyunk szolgáltatva egymásnak, egyik munkája sem lehet eredményes a másik nélkül.

Időnként feszültséget okoz, hogy a gyártásnak több időre lenne szüksége a tervezhetőséghez és a hatékony gyártáshoz, a kereskedelemnek viszont rövidebb reakcióidőre lenne szüksége a gyártás részéről ahhoz, hogy eredményesebben értékesíthessen.

Sajnos a gyár úgy volt tervezve, hogy nem lehetséges hatékonyan kis mennyiséget gyártani, arra tervezték még a kommunizmus idején, hogy nagy területet szolgáljon ki kis termékskálával. Mi a logisztikát – a jelenlegi piaci igényekre alapozva – úgy építettük, hogy aránylag kis térséget szolgáljunk ki nagy termékskálával. Ez a faramuci helyzet igencsak meg tudja keseríteni a mindennapjainkat.

A mindennapok gondjai mellett mi az, amire a legbüszkébbek vagytok a Keresztúrral kapcsolatban?

T. P.: Ha visszatekintünk az elmúlt évekre, akkor már az is büszkeség, hogy egyáltalán létezőnk, hogy ilyen körülmények között képesek vagyunk működni. De ezen felül az is büszkeség, hogy a termékek minőségi mutatóit sikerült erre a szintre feltornáznunk, és a gyártási folyamatokat stabilizálni.

A minőségre azért is büszkék vagyunk, mert hatalmas körzetből dolgozunk fel sok-sok gazdától

begyűjtött, helyenként igencsak aprócska mennyiségű tejet, amivel sokkal több probléma van, mintha két-három nagyobb farmról gyűjtenénk be. De a Keresztúri pontosan azért jött létre, hogy a pár tehenes gazdák teje se vesszen kárba.

Sz. A.: Én magára a Keresztúri márkára vagyok a legbüszkébb. Úgy gondolom, hogy a Keresztúri márka nem csak egy logó, hanem sikerült megtöltenünk tartalommal, ha valaki ránéz arra a logóra, az tudja, hogy kik vannak mögötte, miben hisznek és mire vágnak, hogyan és miért küzdenek, miért fogtak össze.

De Pali válaszára reagálva elmondhatom, hogy az is büszkeség, hogy a mai világban ebben az országban szövetkezetként lehet működni. Büszkeség lehet az is, hogy a Keresztúri szövetkezet példájától fellelkesülve máshol is összefogtak és szövetkezetet hoztak létre. És az is büszkeség lehet, hogy meg tudtunk menteni olyan kis gazdaságokat, amelyek lehet, hogy mára már nem léteznének, mert olyan kevés tejet termelnek, hogy azt más nem vinné el.

Ha kölcsönösen megkérnétek egymást, hogy tanácsoljon a másik nektek valamit a munkátokkal kapcsolatban, akkor mit tanácsolnátok egymásnak?

T. P.: Én azt tanácsolnám Attilának, hogy ahogy eddig is tette, tartsa meg a bizalmát, mert előbb-utóbb még nagyobb eredményt fog elérni vele.

Sz. A.: Nekem a következetesség jutott az eszembe, mert azt látom, hogy Pali a temperamentumából adódóan a „rögtön, most, azonnal” megoldásokat szereti. De az egész rendszer egy picit lomhább, lassúbb, amin nehezen megy át gyorsan, azonnal a dolog. Látjuk, hogy kell, most kell, azonnal kell, csak az a kérdés, hogy mikor van az azonnal.

Hol látjátok a Keresztúrit három év múlva?

T. P.: Ha az idei év tapasztalataira építeni tudunk, és az év végén nem ébredünk valami újra, akkor úgy gondolom, addigra túlleszünk a napi nehézségeken, és más céljaink is lehetnek, mint a túlélés. A jelenlegi állapotban is el lehet sokáig vegetálni, de én úgy gondolom, hogy ennyi ember nem azért fogott össze, hogy elvegetáljon. Mi azért ennél egy kicsivel többre vágyunk.

Sz. A.: Ha a vegetálás lenne a cél, akkor ezen a szinten meg lehetne állni, sőt kicsit hátra is lehetne dőlni, mert innen már elgurulna valahogy a szekér.

T. P.: Most úgy látom, hogy az idei év nagyon tanulságos volt abban az értelemben, hogy ez volt az első tiszta év, amiben valós átvilágítás történt, amire már lehet építeni.

Sz. A.: Három év múlva azt szeretném látni, hogy egyre több szövetkezet csatlakozott a Keresztúrihoz, és egymás tapasztalatait felhasználva, egymás erőforrásait okosan megosztva tudunk minél több ember életében hitelesen és érvényesen jelen lenni, legyenek azok gazdák vagy fogyasztók.

Ha csak önmagában a Keresztúri márkában gondolkozunk, akkor három év múlva sem leszünk sokkal előrébb, de minél több működőképes termelőszövetkezet jönne létre, annál erősebbek és eredményesebbek lehetnénk. A gyártási technológiák erősíthetnék egymást, a logisztikákat egymásra lehetne építeni, és középtávon talán azokon a pontokon is előnyösebb helyre kerülhetnénk, ahol a fogyasztó a termékkel találkozik.